פרופ׳ אליעזר אייזנבוד ז״ל

משפחת אפימילק

אליעזר נולד ב-1921, סיים את לימודי הווטרינריה בקובנה (ליטא) בשנת 1943. החל מ-1946 (עם סיום מלחמת העולם השנייה), התקבל לאקדמיה הליטאית לווטרינריה בקובנה ועסק במחקר ובהוראה. ב-1960 מונה לפרופסור וראש הקתדרה לפיזיולוגיה ופתולוגיה של חיות המשק באקדמיה הליטאית לווטרינריה. ב-1971 הוענק לו תואר כבוד של מדען מצטיין של רפובליקת ליטא.

ב-1973 התפטר ממשרתו בליטא ועלה לישראל. הוא התקבל כחוקר בכיר במחלקה לרבייה של המכון לחקר בעלי-חיים, במנהל המחקר החקלאי בבית דגן. עבד במכון עד 1986 אז פרש לגמלאות, אך המשיך עוד 3 שנים מעבר לסיום עבודתו. במהלך עבודתו במכון נוצר הקשר עם אפימילק (צ.ח.מ. אפיקים).

החל משנת 1989 החל לשמש כיועץ לאפימילק והמשיך לייעץ ולעבוד עם אנשי אפימילק עד יומו האחרון.

את אליעזר אפיינו מספר תכונות, שגרמו לכל מי שפגש בו ועבד אתו, להפוך מיד לחברו: צניעות, סקרנות ללא גבול, פתיחות מחשבה ויצירתיות, אופטימיות אינסופית וכמובן איש שיחה וחברה. אליעזר אהב מאוד את אפימילק וראה בה את הגשמת הציונות שהייתה כל כך חשובה לו - שילוב של חקלאות וטכנולוגיה ישראלית שמופצת על ידי חברה קיבוצית, צברית, קטנה אך גאה, בכל העולם.

מתוך דברים שנשא אליעזר ביום כיף של ״משפחת אפימילק״ בבית המלון ״הולידיי-אין״ באשקלון במרץ 2007 ומעידים על הרוח האופטימית של אליעזר ואהבתו הגדולה לעשייה ולתעשייה החקלאית בארץ:

״המציאות הישראלית היום, כפי שהיא מצטיירת בטלוויזיה ובעיתונות, עמוסה לעייפה בפרשיות שחיתות, מרמה, פשיעה, חוסר ערכים ועוד כהנה וכהנה - נחשול של חדשות מדכדכות ומדכאות. התמונה נראית עגומה ועכורה כאילו הגיע הסוף לחזון הציונות. ונדמה לרגע שהחלוצים של העבר, הנם רק נושא לזיכרונות עמומים...

אני משוכנע עמוקות שהמציאות אינה שחורה, כפי שהיא עשויה להיראות. והראיה לכך, פרט קטן לכאורה, הנה המסיבה של הערב הזה...

מה נעים ומרענן לראות את בניהם ונכדיהם של האבות המייסדים של קיבוץ אפיקים וצברים אחרים, העובדים שכם אחד עם עולים מחבר העמים שמקרוב באו. כולם בצוותא שוקדים על שיפור החמרה והתכנה של המערכת לניהול עדר החלב הנפוצה בארץ והמיוצאת ליותר מ-50 מדינות בחו״ל. אנשי ההנדסה, ההדרכה והשיווק, היושבים כאן, בראש מורם וכישראלים גאים, ממריאים וטסים לכל קצות הגלובוס. הם מביאים לשם את בשורת הטכנולוגיה והידע המתקדם של מדינתנו הקטנה, שלמרות כל המלחמות והאינתיפאדות והקשיים הפנימיים, נושמת ויוצרת ומתפתחת.

אני מאחל בריאות והצלחה לכל החלוצים העכשוויים הנמצאים באולם הזה, להם ולבני ביתם, ולצאצאיהם שיבואו...״

תרומתו של אליעזר לחברת אפימיליק ולהתפתחותה הייתה גדולה, הן ברעיונותיו המקוריים, הן בידע הרב שבו נעזרו רבים מאנשי אפימילק והן באופטימיות ובחדוות היצירה, שבה הדביק את כל מי שעבד עמו. בתקווה שנדע להמשיך וללכת בדרך שהתווה לנו אליעזר ולהשתמש בכל אשר השאיר לנו. ■

אליעזר בביתו וגאה להציג את תוצאות עבודתו

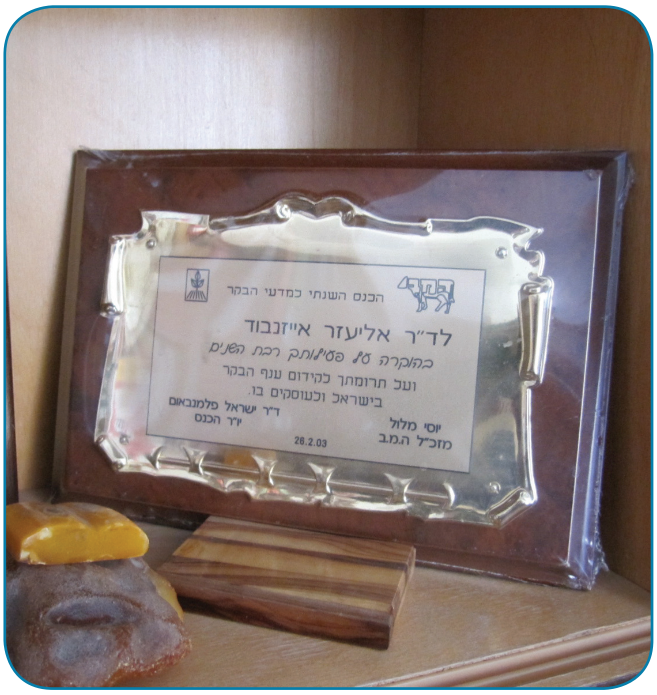

הכנס השנתי למדעי הבקר

לד״ר אליעזר אייזנבוד

בהוקרה על פעילותך רבת השנים

ועל תרומתך לקידום ענף הבקר

בישראל ולעוסקים בו.

ד״ר ישראל פלמנבאום

יו״ר הכנס

יוסי מלול

מזכ״ל ה.מ.ב

26.2.03

יקיר הענף 2003 בכנס ירושלים